

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2276/2021
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Карацић, адвокат из ..., против туженог ПП за дистрибуцију топлотне енергије „Топлификација“ Лазаревац, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 171/20 од 21.04.2021. године, у седници одржаној 28.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ, пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 171/20 од 21.04.2021. године у ставу другом и четвртном, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу ПП 920/17 од 29.10.2019. године у ставу другом и трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име трошкова ревизијског поступка плати 33.000,00 динара, у року од 8 дана од дана достављања пресуде.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу ПП 920/17 од 29.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене зараде између зараде коју је примио по анексу број ... Уговора о раду број ... од 27.07.2012. године и оне зараде коју би примио да до закључења истог није дошло за период од 01.01.2013. године до 12.05.2018. године исплати појединачне износе ближе одређене овим ставом изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и да за тужиоца на досуђене износе уплати надлежним фондовима доприносе за обавезно социјално осигурање и то доприносе за РФ Фонду за ПиО запослених, здравствено осигурање РЗЗО и доприносе за случај незапослености НЗС. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован преостали део захтева тужиоца преко досуђених износа у претходном ставу, а до траженог износа све ближе одређено у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 221.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 171/20 од 21.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке у делу за износ главног дуга и у погледу одлуке о камати почев од дана наступања извршности пресуде, до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене зараде за период од 01.01.2013. године до 12.05.2018. године исплати преко досуђених износа у ставу првом изреке, а до траженог новчаног износа појединачне износе ближе одређене овим ставом изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и да за тужиоца на досуђене износе уплати надлежним фондовима доприносе за обавезно социјално осигурање и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПиО запослених, доприносе за здравствено осигурање РЗЗО и доприносе за случај незапослености НСЗ. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у преосталом делу става трећег изреке првостепене пресуде и одбијен, као неоснован захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка од 221.500,00 динара почев од дана пресуђења до дана наступања извршности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка плати 107.392,69 динара. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог по основу Уговора о раду од 01.06.2012. године, обављао послове ... са коефицијентом посла 6,90. Анексом број 1 Уговора о раду од 27.07.2012. године, тужилац је распоређен на радно место ... са коефицијентом посла 4,50. Правноснажном пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 688/15 од 13.01.2016. године утврђено је да је ништав анекс број ... Уговора о раду од 27.07.2012. године, закључен између тужиоца, као запосленог и туженог, као послодавца. У периоду од 27.07.2012. године до 12.05.2018. године, када је тужиоцу преостао радни однос код туженог због одласка у пензију, тужени је тужиоцу исплаћивао зараду и накнаду зараде обрачунате по коефицијенту посла 4,50 према анексу број ... Уговора о раду од 27.07.2012. године. Према Правилнику о систематизацији радних места бр.3062 од 14.05.2012. године, који се примењивао код туженог у периоду од 25.05.2012. године до 25.08.2012. године, коефицијент радног места ... је 6,90. Изменом Правилника бр.3062/1 од 02.08.2012. године који се примењивао од 25.08.2012. године до 13.09.2014. године коефицијент радног места ... је 6,30. Изменом Правилника број 3062/2 од 29.08.2014. године, који се примењивао од

13.09.2014. године па до одласка тужиоца у пензију 12.05.2018. године коефицијент радног места ... је 5,80. Из налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке следи да је исти дат у две варијанте. Према првој варијанти разлику зараде за спорни период судски вештак је обрачунао по коефицијенту посла од 6,90, док је према другој варијанти судски вештак разлику мање исплаћене зараде тужиоцу за спорни период обрачунао према коефицијенту посла радног места ..., а према коефицијенту посла који су били у примени код туженог током спорног периода.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужилац није претрпео штету у целом спорном периоду у висини разлике зараде обрачунате по коефицијенту посла од 4,50 до 6,90, са којих разлога је одбио као неоснован захтев тужиоца преко досуђених износа у ставу првом изреке, а до траженог износа. Ово, јер је сматрао и да није дошло до закључења ништавог анекса уговора о раду да је тужилац могао да прима зараду обрачунату према општим актима који су били у примени код послодавца, а не зараду обрачунату по већем коефицијенту од оног који је у примени односно примао би зараду обрачунату по коефицијенту 6,90 у периоду од 27.07.2012. године до 25.08.2012. године, од 25.08.2012. године до 13.09.2014. године по коефицијенту 6,30 и од 13.09.2014. године до 12.05.2018. године по коефицијенту 5,80, са којих разлога је прихватио другу верзију налаза и мишљења судског вештака где је утврђена разлика мање исплаћене зараде тужиоцу обрачуната према коефицијенту после радног места ..., а према коефицијентима посла који су били у примени код туженог током спорног периода.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби тужиоца, преиначио првостепену пресуду и усвојио преостали захтев тужиоца, јер је закључио да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио материјално право, са образложењем да је тужилац Уговором о раду од 01.06.2012. године распоређен на радно место ... са коефицијентом зараде 6,90, па како је у спорном периоду остварио зараду по коефицијенту 4,50, да је тужени у обавези да тужиоцу накнади материјалну штету у виду разлике између зараде коју је остварио као ... са коефицијентом 4,50 и коефицијентом зараде од 6,90 за радно место ... .

Основано се у ревизији туженог указује да другостепени суд није правилно применио материјално право.

Тужилац је код туженог по основу Уговора о раду од 01.06.2012. године обављао послове ... са коефицијентом посла 6,90, који је био у складу са Правилником о систематизацији радних места од 14.05.2012. године, а који се примењивао код туженог у периоду од 25.05.2012. године до 25.08.2012. године. С обзиром да је правноснажном пресудом утврђена ништавост анекса број 1 Уговора о раду од 27.07.2012. године, према ком анексу је тужилац био распоређен на радно место ... са коефицијентом посла 4,50, то је правилан закључак нижестепених судова да тужилац има право на накнаду штете у висини разлике зараде коју је остваривао на радном месту ... и зараде коју би остварио да је обављао послове ..., правилном применом члана 191. став 1. и 2. Закона о раду. Међутим, по оцени Врховног касационог суда не може се прихватити као правилан закључак другостепеног суда да тужилац има право на накнаду материјалне штете у виду разлике између зараде коју је остварио као ... са коефицијентом 4,50 и коефицијентом зараде од 6,90 за радно место ... . Наиме, код утврђеног да је од закључења уговора о раду, којим је био предвиђен коефицијент

посла од 6,90, два пута промењен Правилник о систематизацији радних места бр.3062 од 14.05.2012. године и смањен коефицијент радног места ..., тако што је Изменом Правилника број 3062/1 од 02.08.2012. године, који се примењивао од 25.08.2012. године до 13.09.2014. године, коефицијент радног места ... био 6.30, а Изменом Правилника број 3062/2 од 29.08.2014. године, који се примењивао од 13.09.2014. године до одласка тужиоца у пензију 12.05.2018. године, коефицијент радног места ... био 5,80, то у тој ситуацији тужилац има право на накнаду штете у висини разлике мање исплаћене зараде обрачунату према коефицијенту посла радног места ..., а у складу са Правилником о систематизацији радних места, и каснијим измена истог, са којих разлога је преиначена другостепена одлука.

Са напред наведених разлога, применом члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужени је успео у поступку по ревизији, због чега му на основу члана 153. и 154. ЗПП припадају трошкови на име састава ревизије у износу од 33.000,00 динара, и са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 165. став 1. ЗПП.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, с обзиром да одговор на ревизију није обавезан и нужан у поступку по ванредном правном леку у смислу члана 154. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке, применом члана 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић